

مقایسه نتایج بینایی جراحی فتورفراكتیوکراتکتومی با دو تکنیک پرسنالایزد و پرسنالایزد تریتمنت ادوانسد در بیماران میوپ و میوپ آستیگمات

خلاصه

مقدمه: فتورفراكتیوکراتکتومی یکی از شایعترین جراحی های رفراکتیو در سراسر دنیا می باشد. در مطالعات مختلف نشان داده اند که این روش ها علی رغم درمان عیب انکساری بیمار، خود سبب ایجاد اعوجاج های اپتیکی کروی و رده بالا شده که سبب کاهش کیفیت دید بیماران شده است. چالش کنونی جراحی های لیزری کاهش اعوجاج های رده بالای از پیش موجود بدون ایجاد اعوجاج های جدید می باشد. هدف از انجام این کاهش اعوجاج های رده بالای از پیش موجود به عنوان ایجاد اعوجاج های جدید می باشد. هدف از انجام این مطالعه مقایسه نتایج بینایی پس از فتورفراكتیوکراتکتومی با دو تکنیک PTA و PT در بیماران میوپ و میوپ آستیگمات میباشد.

مواد و روش ها: در قالب یک کارآزمایی بالینی، ۸۰ چشم با توجه به معیارهای ورود به مطالعه، انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه ۴۰ چشمی تحت فتورفراكتیوکراتکتومی با تکنیک PTA یا PT قرار گرفتند. دید اصلاح نشده و اصلاح شده، رفراکشن مانیفست، فاکتور Q، اعوجاج های کروی و رده بالا قبل از عمل و در ماه های ۱، ۳ و ۶ پس از عمل مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته ها: میزان دید اصلاح نشده و اسپریکال اکیوالانت بیماران در هر دو گروه به صورت معنی داری بهبود یافت ($P < 0.05$) اعوجاج های کروی و اعوجاج های رده بالا بیماران در گروه PTA نسبت به قبل از عمل به صورت معنا داری افزایش یافت ($p < 0.001$) اما در گروه PTA میزان این اعوجاج ها نسبت به پیش از عمل به صورت معنا داری کاهش یافت. ($p < 0.001$) در مورد فاکتور Q تفاوت معنی داری در نتایج دو گروه وجود نداشت. ($p > 0.46$)

نتیجه گیری: انجام فتورفراكتیوکراتکتومی با هر دو تکنیک و در درمان میوپی و پیوپی استیگماتیسم موثر می باشد. تکنیک PTA سبب القای اعوجاج های رده بالا پس از عمل میگردد در حالی که تکنیک PT نه تنها سبب القای این اعوجاج ها پس از عمل نمی شود، بلکه سبب درمان اعوجاج ها رده بالای از پیش موجود نیز می گردد.

مقایسه نتایج بینایی جراحی فتوکراتکنومی با دو تکنیک پرسنالایزد و پرسنالایزد تریتمنت ادوانسد در بیماران میوپ و میوپ آستیگمات

کلمات کلیدی: فاکتور **Q** ، اعوجاج های کروی، اعوجاج های رده بالا، Personalized Treatment Advanced